SERIES XVI LECTURE VI

בס"ד

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

- 1. Why was the tribe of Benjamin the least populous, during Shaul's reign?
- 2. What predictions did Shmuel make to convince Shaul that he was chosen by G-d to be king?
- 3. Describe the events that led to Shaul being accepted by the vast majority of Israel.
- 4. Why was Shmuel opposed to the creation of a monarchy?
- 5. Why was Shaul ultimately rejected by G-d?

This and much more will be addressed in the sixth lecture of this series: "Saul (*Shaul HaMelech*): The First of the Kings".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the merit and honor of the Elchonen Family

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XVI Lecture #6

SAUL (SHAUL HAMELECH): THE FIRST OF THE KINGS

I. The Appointment of King Saul

A. יַיִלּ: אִישׁ מִבּנְיָמִין וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן אֲבִיאֵל בֶּן צְרוֹר בֶּן בְּכוֹרַת בֶּן אֲפִיחַ בֶּן אִישׁ יִמִינִי גִּבּוֹר חָיִלּ: ולו הָנָה בַן וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָּחוּר וָטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֵּנוּ מִשִּׁכְמוֹ וָמַעִלָה נָבהַ מִכָּל הָעָם: וַתּאבַדְנַה הַאָּתנוֹת לְקִישׁ אָבִי שַׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל שַׁאוּל בָּנוֹ קַח נַא אָתַּךְ אָת אַחַד מְהַנַּעַרִים וְקוּם לֶךְ בַּקֵשׁ אֶת הָאָתנֹת: וַיַּעֲבֹר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ שָׁלְשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבִרוּ בִאֶרֶץ שַׁעַלִּים וַאַיִן וַיַּעבר בָּאָרץ יִמִינִי וַלֹא מַצַאוּ: הָמָה בָּאוֹ בָּאָרץ צוּף וְשַׁאוּל אַמֶר לְנַערוֹ אֲשֶׁר עִמוֹ לְכָה וְנַשׁוּבָה פֶּן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו: ויאמר לו הנה נא איש אַ-להים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר יַדְבֶּר בּוֹא יַבוֹא עַתַּה נַלְכַה שָׁם אוּלִי יַגִּיד לַנוּ אָת דַּרְבָּנוּ אָשֶׁר הַלָּכָנוּ עַלֶיהַ: וַיֹּאמֶר שַאוּל לְנַעֲרוֹ וְהְנָּה נֵלֶךְ וּמַה נַבִיא לַאִישׁ כִּי הַלֶּחֶם אַזַל מִכֶּלֵינוּ וּתְשׁוּרָה אֵין לְהַבִיא לְאִישׁ הַאֶּ–לֹהִים מַה אָתַנוּ: וַיֹּסֵף הַנַּעַר לַעְנוֹת אֶת שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בִיָּדִי רֶבַע שֶׁקֶל כָּסֶף וְנָתַתִּי לְאִישׁ הָאֶ–לֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֵת דַּרְבֵּנוּ: לְפָנִים | בִּיִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר הָאִישׁ בִּלֶּכִתּוֹ לְדְרוֹשׁ אֵ –לֹהִים לְכוּ וְנֵלְכָה עֵד הָרֹאֵה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקְּרָא יָּלְהִים: רָּיֹאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרְךְּ לְכָה וַיֵּלְכוּ אֶל הָעִיר אֲשֶׁר שָׁם אִישׁ הָאֶ–לֹהִים: הַמָּה עלִים בָּמַעֵלֶה הַעִיר וְהָמָּה מַצְאוּ נִעַרוֹת יִצְאוֹת לְשָׁאב מִים וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הֵישׁ בַּזָה הַרֹאָה: וְתַּעֲנֵינָה אותָם וַתֹּאמַרנָה יֵשׁ הְנֵּה לְפָנֵיךְ מַהֵר | עַתָּה כִּי הַיּוֹם בָּא לְעִיר כִּי זֶבַח הַיּוֹם לְעָם בַּבָּמָה: כִּבֹאֵכֵם הַעִיר כָּן תַּמִצְאוּן אתו בָּטֵרֶם יַעַלֶה הָבַּמַתָה לָאָכל כִּי לֹא יאכָל הַעָם עַד בֹּאוֹ כִּי הוּא יָבֶרֶךְ הַזָּבֶח אָחָרִי כֵּן יֹאֹכְלוּ הַקְּרָאִים וְעַתָּה עֲלוּ כִּי אֹתוֹ כְהַיּוֹם תִּמְצְאוּן אֹתוֹ: וַיַּעְלוּ הָעִיר הַפָּה בְּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שִׁמוּאֵל יצֵא לְקְרָאתָם לַעֲלוֹת הַבָּמָה: שמואל ט:א-יד

And there was a man of Benjamin, whose name was Kish, the son of Abiel, the son of Zeror, the son of Bechorath, the son of Aphiah, a Benjamite, a mighty man of valor. And he had a son, whose name was Saul, a young man, and handsome; and there was not among the people of Israel a more handsome person than he; from his shoulders upwards he was higher than any of the people. - And the donkeys of Kish, Saul's father, were lost. And Kish said to Saul his son, Take now one of the servants with you, and arise, go seek the donkeys. - And he passed through Mount Ephraim, and passed through the land of Shalisha, but they found them not; - then they passed through the land of Shaalim, and there they were not; and he passed through the land of the Benjamites, but they found them not. And when they came to the land of Zuph, Saul said to his servant, who was with him, Come, and let us return; lest my father cease to care for the donkeys, and become anxious about us. And he said to him, Behold now, there is in this city a man of G-d, and he is an honorable man; all that he says comes surely to pass; now let us go there; perhaps he can tell us our way that we should go. Then said Saul to his servant, But, behold, if we go, what shall we bring the man? for the bread is spent in our utensils, and there is not a present to bring to the man of G-d; what do we have? And the servant answered Saul again, and said, Behold, I have here in my hand the fourth part of a shekel of silver; that will I give to the man of G-d, to tell us our way. - Formerly in Israel, when a man went to inquire of G-d, thus he spoke, Come, and let us go to the seer; for he who is now called a prophet was formerly called a seer. Then said Saul to his servant, Well said; come, let us go. So they went to the city where the man of G-d was. And as they went up the hill to the city, they found young girls going out to draw water, and said to them, Is the seer here? And they answered them, and said, He is; behold, Series XVI 2 Lecture #6

he is before you; make haste now, for he came today to the city; for there is a sacrifice of the people today in the high place; As soon as you come to the city, you shall find him, before he goes up to the high place to eat; for the people will not eat until he comes, because he blesses the sacrifice; and afterwards those who are invited eat. And therefore go up; for about this time you shall find him. And they went up into the city; and when they came into the city, behold, Samuel came out towards them, on his way up to the high place. **Samuel I 9:1-14**

B. נד׳ גָּלָה אֶת אֹזֶן שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בוֹא שְׁאוּל לֵאמֹר: כָּעֵת | מְחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךְ אִישׁ מֵאֶרֶץ בִּנְיִמְן וּמְיֹשׁ לְנָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת עַמִּי כִּי בָּאָה צַעְקְחוֹ אֵלָי. וּמְשֹׁרְאֵל וְד׳ עָנָהוּ הָנָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמְרְתִּי אֵלֶיךְ זֶה יַצְצֹר בְּעַמִי: וַיִּגַשׁ שְׁאוּל אֶת שְׁאוּל וְד׳ עָנָהוּ הַנִּּא לִי אֵי זֶה בֵית הָרֹאֶה: וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָרֹאֶה עְמֵרוֹךְ הַבְּלְהָם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלְחָתִיךְ בַּבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָּבְךְ אַגִּיד לָךְ: וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדוֹת לְּדְ עֲלֵהוֹ שְׁלְשֵׁת בַּנְּמְר וַלְּאֹת בְּלְהָשׁ מְאֵת לִבְּךְ לָהֶם כָּיִ נְמְצְאוּ וּלְמִי בְּלְהָאֵל וְמִשְׁכְאוֹת לְּךְ וְכִל בֵּית אְבִיךְ: לַבְּיְם שְׁלְשֶׁת הַיְּמְלְהוֹ לְךְ וְלְמָה בְּלְהָם בִּיְהוֹ אָלְרְ וְלְכָה בְּלְנִים עִמְי אָת לְבְּך לָהָם כִּי נְמְצְאוּ וּלְמִי בְּלְבְרָ אֲלִרְה הַבְּרָה אֵלֵי בַּדְּבָר הַזָּה: וַיִּקּח שְׁמוּאֵל אֶת שְׁאוּל וְאֶת נַעֲרוֹ וַיְבְיאָה לְּהָל מְשְׁר וֹיִבְים הַנָּבְּח אִישׁר נְתִּבְּל שְׁתוֹן וְלְשָׁה וְלְפָּה וְבְּבְר הַזָּבְי הְנִים אִישׁ אִישׁ בִיּיְלְשׁת בְּעְרוֹ וְלְשָׁה בִּבְּרָה אֲלַי בַּדְּבר הַזָּיה: וַיִּיְם הַשְּמוּאל לֵּת שְׁמוֹן וְלְשָׁה וֹן וְלְשָׁה וְבְּבְר הָבְּלְ אִלְיך שִׁים אֹתְה בִּלְּלְשׁים אִישׁ: וַיִּעְם הַשְּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהָעְלֶיה וְנְשְׁב שְׁמוּאל בִּיוֹם הַהוּאל בִּיוֹם הַהוּא: שמוּאל בִּיוֹם הְרֹבּי שְׁמוּאל בִּיוֹם הַהוּאל בִּיוֹם הַהוּאל בִיוֹם הַהוּאל בִיוֹם הַהוּאל בִיוֹם הַהוּאל בִיוֹם הַהוּאל בִיוֹם הַבּלּב בְיוֹם הַבְּיוֹם הַבְּים בְּיִבּים בְּבְּים בְּלְבְי שְׁבוֹר לְבִי שְׁבֹּר שְׁבִּי שְׁמוּבּל בִיוֹם הַהְנִבּים הְנִבּר לְבִי לְבִיל שְׁבֹּי שְׁבִּי שְׁבֹּל בִּי לְמוֹל בִיוֹם הַוּבְּר הְּבְּל הְיבוּ בְּיל בְּמוֹל הַי בְּיל בְמוֹל בְיוֹ בְּבְיל הְיבוּ בְּיל בְּמוֹל בִיוֹ בְּלְבְי שְׁבוֹר הְיִבּי הְיבּיל בְּיל בְּמוֹל בְיוֹ בְּיל בְּבְּיל בְּיל בְמוֹל בְיוֹ בְּילְבְי בְּבְּבְּי בְּבְּבְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבִי לְבְבוֹ הְיבְּבְּבְי בְּיוֹ בְבְּבְי בְּבְיבְים בְּבְי בְּבְיוֹב בּיוֹ בְּבֹי בְבוֹל הָבוֹל הְב

And the L-rd had told Samuel in his ear a day before Saul came, saying, Tomorrow about this time I will send you a man from the land of Benjamin, and you shall anoint him to be captain over My people Israel, that he may save My people from the hand of the Philistines; for I have looked upon My people, because their cry has come to Me. And when Samuel saw Saul, the L-rd said to him, Behold the man about whom I spoke to you! This same man shall reign over My people. Then Saul drew near to Samuel in the gate, and said, Tell me, I pray you, where the seer's house is. And Samuel answered Saul, and said, I am the seer; go up before me to the high place; for you shall eat with me today, and tomorrow I will let you go, and will tell you all that is in your heart. And as for your donkeys that were lost three days ago, set not your mind on them; for they have been found. And on whom is all the desire of Israel? Is it not on you, and on all your father's house? And Saul answered and said, Am I not a Benjamite, of the smallest of the tribes of Israel? and my family the least of all the families of the tribe of Benjamin? Why then do you speak so to me? - And Samuel took Saul and his servant, and brought them to the dining chamber, and made them sit at the head of the table among those who were invited, who were about thirty persons. And Samuel said to the cook, Bring the portion which I gave you, of which I said to you, Set it by you. - And the cook took up the thigh, and that which was upon it, and set it before Saul. - And Samuel said, Behold that which was left is set before you, and eat; for to this time has it been kept for you, since I said, I have invited the people. So Saul ate with Samuel that day. Samuel I 9:15-24

C.
נַיִּרְדוּ מֵהַבָּמָה הָעִיר וַיִּדַבֵּר עִם שָׁאוּל עַל–הַגָּג: וַיַּשְׁבִּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל הַיִּבְרוּ מֵהַבָּמָה הָעִיר הַיִּדְהַם שָׁאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנִיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל הַחוּצָה: הַמְּה יוֹרְדִים בִּקְצֵה הָעִיר הַיּאַ הְשָׁמוּאֵל אָמַר לְנַעַר וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּצְבֹר וְאַתְּה עֲמֹד כַּיּוֹם וְאַשְׁמִיעֲךְ אֶת דְּבַר אֶּ–לֹהִים: וּשְׁמוּאֵל אָמַר עָל שָׁאוּל אֱמֹר לַנַּעַר וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאַתְּה עֲמֹד כַּיּוֹם וְאַשְׁמִיעֲךְ אֶת דְּבַר אֶּ–לֹהִים:

Series XVI 3 Lecture #6

And when they came down from the high place to the city, Samuel talked with Saul on the top of the house. - And they arose early; and it came to pass about daybreak, that Samuel called Saul to the top of the house, saying, Arise, that I may send you away. And Saul arose, and they went out both of them, he and Samuel, out of doors. And as they were going down to the end of the city, Samuel said to Saul, Bid the servant pass on before us, and he passed on, but stand you still a while, that I may tell you the word of G-d. **Samuel I 9:25-27**

ניִקְח שְׁמוּאֵל אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצֹק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְּׁמֵהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי מְשְׁחֲךְ ד׳ עַל נַחֲלְתוֹ לְנָגִיד:
בְּלֶכְתְּךְ הַיּוֹם מֵעִמְּדִי וּמְצָאתִ שְׁנִי אֲנָשִׁים עִם קְבָרַת רְחֵל בִּגְבוּל בִּנְיָמִן בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךְ נִמְצְאוּ בְּלֶנִי הְאֲתְנוֹת וְדָאֵג לָכֶם לֵאמר מָה אֶעֲשֶׂה לְבְנִי הְאֲתְנוֹת וְדָאֵג לָכֶם לֵאמר מָה אֶעֲשֶׂה לְבְנִי וְחָלַפְתְּ מִשְׁם וְהָלְאָה וּבָאתִ עַר אֵלוֹן תָּבוֹר וּמְצְאוּךְ שָׁם שְׁלֹשָׁה אֲנְשִׁים עֹלִים אֶל הָאֶ –לֹהִים בֵּית אֵל אֶחְד נְשֵׁא שְׁלשֶׁה גְּדָיִים וְאָחָד נֹשֵׂא שְׁלשֶׁת כִּבְּרוֹת לֶחֶם וְאָחָד נֹשֵׁא וַנְלְּוֹן תְּבוֹץ וְבְבוֹץ וְמְבוֹץ שְׁמְשִׁר שְׁם נְצָבֵי פְּלְשְׁתִּים וִיהִי כְבִאָּךְ שָׁם הָעִיר בְּעֵּת הָאֶ –לֹהִים אֲשֶׁר שְׁם נְצְבֵי פְּלְשְׁתִּים וִיהִי כְבְאָךְ שָׁם הָעִיר וּמְבֵּל וְתִף וְחָלִיל וְכִנּוֹר וְהַמָּה מִתְנַבְּאִים: וְצְלְחָה עָלִיךְ וְהָנִּה לְּבְיִאִים יִרְדִים מִהַבְּמָה וְלְפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתִף וְחָלִיל וְכְנּוֹר וְהַמָּה מִתְנַבְּאִים: וְצְלְחָה עָלִיךְ וְהִנָּה לְּבְיּבְית עִמְּם וְנָהְפַּכְת לְאִישׁ אֲחֵר: וְהָיָה כִּי תָבֹאנְה הָאֹתוֹת הָאֵלֶה לְךְ עֲשֵׁה לְּךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶּךְ כִּי הַנְּלְבָּל וְהְנָבְית שְׁנְבִי הְנִים שְׁמִבּיל וְהְנָבוֹי הַנְּלְּבָּל וְהְנָבְית לְבְיּ וְהְיִבְּת לְּבְּית וְבִּלְּבָּל וְהְבָּבְית לְבְיִבְּלוֹת עִלוֹת עִלוֹת לְשָׁר שִּבְּית לְבְּבִּי הְנִבְּלְוֹת הְאָשֵׁר תְּעֲשֶׁה: וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּאל א יִא-טִים לְבָּב אָתוֹר וַיְבֹּאוּ בְּל הָאֹתוֹת הָאֵשֶׁר תִּעֲשֶׁה: וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּאל א יִא-טִים

Then Samuel took a vial of oil, and poured it upon his head, and kissed him, and said, Is it not because the L-rd has anointed you to be captain over His inheritance? - When you part from me today, then you shall find two men by Rachel's sepulcher in the border of Benjamin at Zelzah; and they will say to you, The donkeys which you went to seek have been found; and, behold, your father has ceased to care about the donkeys, and has become anxious about you, saying, What shall I do about my son? Then shall you go on forward from there, and you shall come to the oak of Tabor, and there shall you meet three men going up to G-d to Beth-El, one carrying three kids, and another carrying three loaves of bread, and another carrying a skin of wine; And they will greet you, and give you two loaves of bread; which you shall receive from their hands. - After that you shall come to the hill of G-d, where the garrisons of the Philistines are; and it shall come to pass, when you have come there to the city, that you shall meet a company of prophets coming down from the high place with a lute, and a tambourine, and a pipe, and a lyre, before them; and they shall prophesy; And the spirit of the L-rd will come upon you, and you shall prophesy with them, and shall be turned into another man. And let it be, when these signs have come to you, that you do as occasion serves you; for G-d is with you. And you shall go down before me to Gilgal; and, behold, I will come down to you, to offer burnt offerings, and to sacrifice sacrifices of peace offerings; seven days shall you remain, till I come to you, and show you what you shall do. And it was so, that when he had turned his back to go from Samuel, G-d gave him another heart; and all those signs came to pass that day. Samuel I 10:1-9

בּ. נַיַּצְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת הָעָם אֶל ד׳ הַמִּצְפָּה: וַיֹּאמֶר | אֶל בְּנִי יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר ד׳ אֱ–לֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֲלֵיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וָאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל הַמַּמְלְכוֹת הַלֹּחֲצִים אֶתְכֶם: וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת אֱ–לֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוּא מוֹשִׁיעַ לְכֶם מִכָּל רָעוֹתֵיכֶם וְצָרֹתֵיכֶם וַתּּאמְרוּ לוֹ כִּי מֶלֶךְ תִּשִׁים עְלֵינוּ וְעַתְּה הִתְיַצְבוּ לִפְנֵי ד׳ לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאַלְפִיכֶם: וַיִּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֵת כָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכֵד שֵׁבֶּט בִּנְיָמְן: וַיִּקְרֵב אֶת שֵׁבֶט בִּנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתִיו וַתִּלְּכֵר מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלְּכֵד שָׁאוּל בֶּן קִישׁ וַיְבַקְשָׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: Series XVI 4 Lecture #6

וַיִּשְׁאָלוּ עוֹד בַּד׳ הֲבָא עוֹד הֲלֹם אִישׁ וַיֹּאמֶר ד׳ הִנֵּה הוּא נֶחְבָּא אֶל הַכֵּלִים: וַיִּרְצוּ וַיִּקְחָהוּ מִשְׁם וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבַה מִבְּל הָעָם מִשִּׁכְמוֹ וָמְעְלָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כְּל הָעָם הַרְּאִיתֶם אֲשֶׁר בְּחַר בּוֹ ד׳ כִּי אֵין בְּמֹהוּ בְּכָל הָעָם וַיִּרְעוּ כָל הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: וַיְּדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַבְּּלְכָה אֵין כְּמֹהוּ בְּכָל הָעָם וַיִּרְעוּ כָל הָעָם וִיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל הָלְךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתְה וַיִּבְּעתְה בְּסֵפֶר וַיַּנַּח לִפְנִי ד׳ וַיְשַׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: וְגַם שָׁאוּל הְלַךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעְהָה וַיִּלְכוּ עִמּוֹ הַחַיִּל אֲשֶׁר נָגַע אֱ–לֹהִים בְּלְבָּם: וּבְנֵי בְלְיַעַל אָמְרוּ מֵה ישׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְּזָהוּ וְלֹא הֵבִיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיִּיִי כְּמַתְרִישׁ: שמוּאל יִיז–כז

And Samuel called the people together to the L-rd to Mizpah; And said to the people of Israel, Thus said the L-rd G-d of Israel, I brought up Israel out of Egypt, and delivered you from the hand of the Egyptians, and from the hand of all kingdoms, and from those who oppressed you; And you have this day rejected your G-d, who Himself saved you from all your adversities and your tribulations; and you have said to Him, Set a king over us. And therefore present yourselves before the L-rd by your tribes, and by your thousands. And when Samuel had caused all the tribes of Israel to come near, the tribe of Benjamin was picked. When he had caused the tribe of Benjamin to come near by their families, the family of Matri was picked, and Saul the son of Kish was picked; and when they sought him, he could not be found. Therefore they inquired of the L-rd further, Did the man come here? And the L-rd answered, Behold, he has hidden himself among the baggage. And they ran and fetched him there; and when he stood among the people, he was higher than any of the people from his shoulders upwards. And Samuel said to all the people, See you him whom the L-rd has chosen, that there is none like him among all the people? And all the people shouted, and said, Long live the king! Then Samuel told the people the rules of the kingdom, and wrote it in a book, and laid it up before the L-rd. And Samuel sent all the people away, every man to his house. And Saul also went home to Geba; and there went with him a band of men, whose hearts G-d had touched. But some worthless men (Benei Belieal sons of Belial) said, How shall this man save us? And they despised him, and brought him no presents. But he held his peace. Samuel I 10:17-27

II. The First of Saul's Victories

ח.
הַיַּעַל נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי נַיִּחַן עַל יָבֵישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל אַנְשִׁי יָבֵישׁ אֶל נָחָשׁ הְעַמּוֹנִי נַיִּחַן עַל יָבֵישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל אַנְשִׁי יָבִישׁ אֶל נָחָשׁ הְעַמּוֹנִי בְּזֹאת אֶכְרֹת לֶכֶם בִּנְקוֹר לֶכֶם כָּל עֵין יָמִין וְשַּמְתִּיהָ חָרְפָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָם אֵין מוֹשִׁיעַ וַיִּאמְרוּ אֵלְיּרְ: וַיְּבְּאוּ הַמַּלְאָכִים גִּבְעַת שְׁאוּל וַיְבְּבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי הְעָם וַיִּשְׂאוּ כָל הָעָם אֶת קוֹלָם וַיִּבְעֹת שְׁאוּל בְּא אַחֲבִי הַבְּבְּר מִן הַשְּׁבֶּה וַיִּאמּר שְׁאוּל מַה לְעָם כִּי יִבְכּוּ וַיְשָׁב מְאֹת דְּבְרֵי אַנְשֵּׁי יַבִישׁ הָעְבָּל וְמִחָר הַבְּבְר מִן הַשְּׁבְּה וַיִּאְנִי הְעָם וַיִּשְׂאוּ כְל הְשָׁב אָת קוֹלָם יִיְבִי בְּבָר הַבְּבְרוּ הַבְּבְרוּ הְצָאַר וּחִ אֶּ–לֹהִים עַל שָׁאוּל בְּשָׁמְוֹל אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶה וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד: וַיִּקְּח צָמֶר בְּקְר יִבְיּתְתוֹהוּ וַיְשְׁרָת בְּכָל בְּחֹד ד׳ עַל הָעָם וַיִּצְאוּ בְּאִישׁ אֶחָד: וַיִּפְּקְבם בְּבָעָק וַיִּהְיוּ בְּבִי יִשְׂרָאֵל שְׁלשׁ מֵאוֹת יְבִישְׁה וְהַלְּל בְּחִב וֹיִשְׁרָא שְׁלְשִׁה בְּכָל בָּחִב וֹיִיבְאוֹל שְׁלשׁ אָחָד: וַיִּפְקְבם בְּבָעָק וַיִּהְיוֹ בְּלָּעִד מְחָר בְּעָל שִּמְשׁ וְיִבִּישׁ הְעִבּשׁ וְיִבְּישׁ הְעָבְשׁר וְיִבְּל מְּבְעֹב בְּיִבְישְׁ בְּאִלְשְׁ בְּבִים הַבְּשְׁמְחוּה וְיִבְּשְׁ בְּלְיִים הְנִישְׁם שְׁאוּל אָת הָעָם שְׁלְשָׁה רְיִשְׁה בְּשְׁבִים וַיְבִּשִּיתם בְּנִב יִשְׁבְשִׁת בְּבִּי שְׁבְּבִים וַיְבִּשִׁים שְׁבִישְׁית בְּבִּשְׁ בְּיִבְים בְּבְשְׁתְם בְּיִבְישׁ בְּעִבְים בְּעִבְיִים בְיִבְּשִׁים שְּלּשְׁה בְּיִבְישׁ בְּיִבְים בְּיִבְשִׁים שְׁבְשִׁיתְם בְּנִבְשִׁים בְּיִבְשִׁ בְּעִים בְיִבּשׁ בְּעִבְים בְּיבִּבְּע בְּמִין בְּשְׁבְּים בְּנְשְׁי בְּישְׁבְּיִב בְּישׁ בְּעְבִים בְּיבְשְׁבְּים בְּבְעִים בְּבְישְׁבְּב בְּישְׁבְּעִים בְּיבְּעִם בְּבְּעִים בְּבְישְׁבְּעְם בְּיבְּבְים בְּבְּעְבְּים בְּיבְּעְם בְּיבְּים בְּבְעִם בְּבְיּים בְּבְּעוּ בְּבְים בְּיבְּבְּעִים בְּבְיּבְיּבְים בְּיבְעִם בְּיבְּעְם בְּיבְים בְּבְיבְים בְּבְבְים בְּבְיבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְבְּים בְּבְיבְם בְּבְיבְּבְים בְּבְיבְּים בְּבְיבְים בְּב

Then Nahash the Ammonite came up, and encamped against Jabesh-Gilead; and all the men of Jabesh said to Nahash, Make a covenant with us, and we will serve you. And Nahash the

Series XVI 5 Lecture #6

Ammonite answered them, On this condition will I make a covenant with you, that I may thrust out all your right eyes, and lay it for a reproach upon all Israel. And the elders of Jabesh said to him, Give us seven days' respite, that we may send messengers to all the borders of Israel; and then, if there is no man to save us, we will come out to you. - Then came the messengers to Geba of Saul, and told the news to the ears of the people; and all the people lifted up their voices, and wept. And, behold, Saul came after the herd from the field; and Saul said, What ails the people that they weep? And they told him the news about the men of Jabesh. And the spirit of G-d came upon Saul when he heard those news, and his anger was greatly kindled. And he took a yoke of oxen, and cut them in pieces, and sent them throughout all the territory of Israel by the hands of messengers, saying, Who ever comes not forth after Saul and after Samuel, so shall it be done to his oxen. - And the fear of the L-rd fell on the people, and they came out with one consent. And when he counted them in Bezek, the people of Israel were three hundred thousand, and the men of Judah thirty thousand. And they said to the messengers who came, Thus shall you say to the men of Jabesh-Gilead, Tomorrow, by the time the sun is hot, you shall have help. And the messengers came and reported it to the men of Jabesh; and they were glad. Therefore the men of Jabesh said, Tomorrow we will come out to you, and you shall do with us all that seems good in your eyes. And it was so on the next day that Saul put the people in three companies; and they came into the midst of the camp in the morning watch, and slew the Ammonites until the heat of the day; and it came to pass, that those who remained were scattered, so that two of them were not left together. Samuel I 11:1-11

ווא פּר הַעָּם אֶל שְׁמוּאֵל מִי הָאֹמֵר שָׁאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ הְנוּ הְאָנָשִׁים וּנְמִיתֵם: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא יוּמַת אִישׁ וַיֹּאמֶר הְעָם אֶל שְׁמוּאֵל מִי הָאֹמֶר שָׁאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ הְנוּ הְאָנָשִׁים וּנְמִיתֵם: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנַלְכָה הַגּּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ שְׁם בְּיוֹם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת שָׁאוּל לְפְנֵי ד׳ בַּגּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זְבָחִים שְׁלְמִים לְפְנֵי ד׳ בַּגּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זְבָחִים שְׁלְמִים לְפְנֵי ד׳ וְיִשְׁמֵח שָׁם שָׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מְאֹד: שמואל א יא:יב-טו

And the people said to Samuel, Who is he who said, Shall Saul reign over us? Bring the men, that we may put them to death. - And Saul said, There shall not a man be put to death this day; for today the L-rd has wrought salvation in Israel. - Then said Samuel to the people, Come, and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there. - And all the people went to Gilgal; and there they made Saul king before the L-rd in Gilgal; and there they sacrificed sacrifices of peace offerings before the L-rd; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly. **Samuel I** 11:12-15

III. Shmuel's Farewell Address

A.
וֹיאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הַנֵּה שָׁמַעְתִּי בְּקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לִי וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶדְ: וְעַתָּה הַנְּה שָׁמִיּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הַנֵּה שָׁמַעְתִּי בְּקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לִי וְאַמְלִיךְ עֲלַיִי עַד הַיּוֹם הַנָּה הַמֶּלֶךְ | מִי לְקַחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת מִי עְשַׁקְתִּי אֶת מִי רְשַׁקְתִּי אֶת מִי רְשַׁקְתִּי לָפֶם וְאָצִי הְלָא לְקַחְתִּי לֹפֶר וְאַעְלִים עֵינִי בּוֹ וְאְשִׁיב לְכֶם: וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתְּנוּ וְלֹא רַצּוֹתְנוּ וְלֹא לְקַחְתִּי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינִי בּוֹ וְאְשִׁים לְכֶם: וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתְּנוּ וְלֹא רַצּוֹתְנוּ וְלֹא לְקַחְתִּי מִינִי בִּי וְאָשִׁר בְּעָם וְעֵד הְיְשָׁה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהְרֹן וַאֲשֶׁר הָעֲלָה אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ עִבּי וְאָשְׁפְטָה אִתְּכֶם לְפְנֵי ד׳ אֵת כִּל צִּדְקוֹת ד׳ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם וְאָת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ בִּיְשִׁר הַעְּלָּה הִתְיַצְבוּ וְאִשְׁפְטָה אִתְּכֶם לְפְנֵי ד׳ אֵת כֹשֶׁה וְאֶת אַהְרֹן וַאֲשֶׁר בְּא יַעֲקֹב מִצְרָיִם וַיִּזְעֲקוּ אֲבֹרְנִים אֶל ד׳ וַיִּשְׁלַח ד׳ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהְרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מֵּלְרִים וַיִּשְׁכִּחוֹ הַנָּהְרִם הַנָּקוֹם הַנָּהְבִּי לְשְׁב בִּלְים הַנָּים הַנְּיִבְּלוּ אֶת דֹי וְיִשְׁכָּחוּ אָת דֹי אָּת הֹע בְּיֹם וַיִּמְלְבִי בְּיִבְקוֹם הַנָּיְשְׁכִּחוּ אָת בְּחִוּת הָ וְיִשְׁכָּוֹם הַנָּמְלוֹם הַנָּהְשִׁבְּרִים אֵל דֹי שְׁכִּר אֹ אָר בְּיִבְלְב בִּיְבְּלְב בְּבְּלְוֹם הַנָּהְשִׁבְּרִים בְּיִּשְׁכִּה אָת דֹי אֶּת בֹּי וְיִבְּבוֹ וֹיִישְׁבְרִים הַיְּבָּתְנִים הָּיִבְּרִים הַיִּישְׁבְרִים הָיִּשְׁבְרִים הַיִּישְׁבְּיִים בְּיִשְׁבְרִים וְיִישְׁבְרִים הָיִּבְּתְים אֵל דִי בִּיִב בְּים בַּיְּלְבִי בְּיִם בְּיִבּלוּ בְיִבְּעְבְּים בְּיִבּים בְּיּבְּרִים הַיִּבְּיוֹם הַנִיּשְבּתוּ בְּישְׁבְּיוֹם הָּיֹבְים בְּעִּיבְּים בְּבְּבְיב בְּים בְּבְּיבְבּי בְים בְּיבְּעְבְּיוּ בְּיִבְשְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּיבְיבְיבְים בְּבְּיבְי בְּיבּי בְּבְיבְיבְּי בְּיבְיבְים בְּיּעְבְּי בְּבְּיבְיבְי בְּיבְיבְישְּבְּיוּ בְּבְיבְיבְּים בְּבְבְיבְיי בְּבְּיוֹי בְּיִיבְּבְיי בְּבְּיבְיבְּי לְיבְיבְּי בְּבְיבְיבְּי בְּיבְּבְיי בְּבְיבְיבְיב

פּלְשָׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בַּם: וַיִּזְעֵקוּ אֵל ד׳ וַיֹּאמְרוּ חַטַאנוּ כִּי עַזַבְנוּ אֶת ד׳ וַנַּעֲבֹר אָת –הַבַּעַלִים וְאָת הַעַשְׁתַּרוֹת וְעָתַּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אִיבֵינוּ וְנַעַבַדְן: וַיִּשְׁלַח ד׳ אָת יִרְבַּעַל וְאָת בְּדַן וְאָת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו וד' א-להיכם מלככם: ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן ד׳ עליכם מלך: אם תיראו את ד׳ ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי ד׳ וֹהִיתֶם גַּם אַתֶּם וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מְלַךְ עֲלֵיכֶם אַחַר ד׳ אֶ–לֹהִיכֶם: וְאִם לֹא תִשִּׁמְעוּ בִּקוֹל ד׳ וִמְרִיתֵם אֵת פִּי ד׳ וְהָיִתָה יַד ד׳ בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם: גַם עַתָּה הִתִיצִבוּ וִרְאוּ אֵת הַדַּבַר הַגַּדוֹל הַזֵּה אֲשֵׁר ד׳ עשה לְעֵינֵיכֶם: הַלוֹא קְצִיר חִטִּים הַיּוֹם אָקָרָא אָל ד׳ וְיָתֵּן קֹלוֹת וּמַטַר וּדְעוּ וּרָאוּ כִּי רַעַתְכֶם רָבָּה אָשֵׁר עַשִיתֶם בּעֵינֵי ד׳ לְשָׁאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ: "וַיִּקְרָא שָׁמוּאֵל אֶל ד׳ וַיִּתֵן ד׳ קֹלת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָל הַעָם מָאַר אָת ד׳ וָאָת שָמוּאָל: וַיֹּאמָרוּ כַל הַעָם אָל שָמוּאֵל הָתַפַּלֵל בִּעָד עַבַדִיךְ אָל ד׳ אֵ–להֵיךְ וְאַל נמות כִּי יַסַפְנוּ עַל כַּל חַטֹאתִינוּ רַעַה לְשָׁאל לְנוּ מֵלֶךְ: וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֵל הַעַם אַל תִּירַאוּ אַתֵּם עֲשִיתֵם אָת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ אַל תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי ד׳ וַעֲבַרְתָּם אֶת ד׳ בְּכָל לְבַבְכֶם: וְלֹא תָּסוּרוּ כִּי | אַחֲרֵי הַתּהוּ אַשֶׁר לֹא יוֹעילוּ וָלֹא יַצִילוּ כִּי תהוּ הַמַּה: כִּי לֹא יִטשׁ ד׳ אַת עַמּוֹ בַּעַבוּר שְׁמוֹ הַגַּדוֹל כִּי הוֹאִיל ד׳ לְצַשׁוֹת אָתְכֶם לוֹ לְעָם: גַּם אַנֹכִי חַלִּילָה לִי מֶחֲטֹא לַד׳ מֱחַדֹּל לְהִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֵם וְהוֹרֵיתִי אַתְכֵם בָּדֶרְ הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה: אַךּ ו יְראוּ אֶת ד׳ וַעֲבַדְתָּם אֹתוֹ בֶּאֲמֶת בְּכָל לְבַבְכֵם כִּי רְאוּ אֵת אֲשֵׁר הִגִּדְּלֹ עִמַבֵם: ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו: שמואל יב:א-כה

And Samuel said to all Israel, Behold, I have listened to your voice in all that you said to me, and have made a king over you. And now, behold, the king walks before you; and I am old and grayheaded; - and, behold, my sons are with you; - and I have walked before you from my childhood to this day. - Behold, here I am; testify against me before the L-rd, and before His anointed; whose ox have I taken? or whose donkey have I taken? or whom have I defrauded (not paid their wages)? whom have I oppressed (prevailed upon them to give me a free gift)? or from whose hand have I received any bribe to blind my eyes with (a redemption payment instead of punishment)? and I will restore it to you. And they said, You have not defrauded us, nor oppressed us, neither have you taken anything from any man's hand. And he said to them, The L-rd is witness against you, and His anointed is witness this day, that you have not found anything in my hand. And they (He) answered, He is (I am) witness. And Samuel said to the people, It is the L-rd that advanced Moses and Aaron, and who brought your fathers out of the land of Egypt. And therefore stand still, that I may plead with you before the L-rd concerning all the righteous acts of the L-rd, which He did to you and to your fathers. When Jacob came to Egypt, and your fathers cried to the L-rd, then the L-rd sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and made them live in this place. And when they forgot the L-rd their G-d, he sold them to the hand of Sisera, captain of the army of Hazor, and to the hand of the Philistines, and to the hand of the king of Moab, and they fought against them. And they cried to the L-rd, and said. We have sinned, because we have forsaken the L-rd, and have served Baalim and Ashtaroth; but now save us from the hand of our enemies, and we will serve You. And the L-rd sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you from the hand of your enemies on every side, and you lived safe. And when you saw that Nahash the king of the Ammonites came against you, you said to me, No; but a king shall reign over us; when the L-rd your G-d was your king. And therefore behold the king whom you have chosen, and whom you have desired! and, behold, the L-rd has set a king over you. - If you will fear the L-rd, and serve Him, and obey His voice, and not rebel against the commandment of the L-rd, and if shall both you and also the king who reigns over you follow the L-rd your G-d; But if you will not obey the voice of the L-rd, but rebel against the commandment of the L-rd, then shall the hand of the L-rd be against you, as it was against your fathers. - And therefore stand and see this great thing, which the L-rd will do before your eyes. Is it not wheat harvest today? I will call to the L-rd, and Series XVI 7 Lecture #6

He shall send thunder and rain; that you may perceive and see that your wickedness is great, which you have done in the sight of the L-rd, in asking for a king. So Samuel called to the L-rd; and the L-rd sent thunder and rain that day; and all the people greatly feared the L-rd and Samuel. And all the people said to Samuel, Pray for your servants to the L-rd your G-d, that we die not; for we have added to all our sins this evil, to ask for a king. And Samuel said to the people, Fear not; you have done all this wickedness; yet turn not aside from following the L-rd, but serve the L-rd with all your heart; And turn not aside; for then should you go after vain things, which cannot profit nor deliver; for they are vain. For the L-rd will not forsake His people for His great name's sake; because it has pleased the L-rd to make you His people. Moreover as for me, G-d forbid that I should sin against the L-rd in ceasing to pray for you; but I will teach you the good and the right way;. Only fear the L-rd, and serve Him in truth with all your heart; and consider how great things He has done for you. But if you shall still do wickedly, you shall be swept away, both you and your king. Samuel I 12:1-25

IV. Saul Confronts the Philistines

A. בָּן שַׁנָה שַאוּל בִּמַלְכוֹ וּשָׁתֵּי שַנִים מַלָּךְ עַל יִשְׁרָאֵל: וַיִּבְחַר לוֹ שַאוּל שָׁלשֶׁת אַלְפִים מִישְׁרָאֵל וַיְּהִיוּ עִם שָׁאוּלֹ אַלְפַּיִם בִּמְכִמֵשׁ וּכִהַר בֵּית אֵל וְאֶלֶף הַיוּ עִם יוֹנַתַן בְּגַבְעַת בִּנִימִין וְיֵתֶר הַעַם שְׁלַח אִישׁ לְאֹהַלְיוּ: וַיַּך יוֹנַתֵּן אָת נִצִיב פָּלְשָׁתִּים אָשֶׁר בָּגָבֶע וַיִּשָׁמְעוּ פָּלְשָׁתִּים וְשַׁאוּל תַּקָע בַּשׁוֹפַר בִּכַל הָאָרֵץ לְאמר ישמעו העברים: וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: ופלשתים נאספו | להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: ועברים עברו את הַיַּרַבֵּן אָרֶץ גָּד וְגִּלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֵנוּ בַגּּלְגָּל וְכָל הָעָם חַרְדוּ אַחַרִיוֹ: וַיּוֹחֵל | שִׁבְעַת יַמִּים לַמּוֹעֵד אֲשֵׁר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: וַיָּהִי כַּכַלֹתוֹ לַהַעַלוֹת הַעלָה וָהַנָּה שׁמוּאֵל בַּא וַיִּצֵא שַאוּל לְקראתוֹ לְבַרכוֹ: וַיֹּאמֵר שׁמוּאֵל מָה עַשִית ניאמר שאול כִּי רָאִיתִי כִי נַפַּץ הַעָם מֵעַלֵי וְאַתַּה לֹא בַאתַ לְמוֹעֵד הַיַּמִים וּפַּלְשָׁתִּים נֵאָסַפִּים מְכָמַש: וָאמֶר עַתַּה יֵרָדוּ פָּלְשָׁתִּים אֶלַי הַגּּלְגַּל וּפְנֵי ד׳ לֹא חָלִיתִי וָאֶתְאַפַּק וַאַעֵלֶה הַעלַה: וַיֹּאמֵר שָׁמוּאֵל אֵל שָׁאוּל נָסְכַּלְתַּ לֹא שַמַרַתַּ אָת מִצְוָת ד׳ אֵ–להֵיךְ אָשֶׁר צָוְךְ כִּי עַתַּה הָכִין ד׳ אָת מַמְלַכְתִּךְ אָל יִשְׁרָאֵל עַד עוֹלַם: וְעַתַּה מַמְלַכִתְּדְּ לֹא תַקוּם בְּקֵשׁ ד׳ לוֹ אִישׁ כִּלְבַבוֹ וַיְצַוָּהוּ ד׳ לְנַגִיד עַל עַמוֹ כִּי לֹא שַמַרתּ אָת אַשר צוּדְּ ד׳: וַיַּקָם שָׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן הַגּּלְגַּל גִּבְעַת בְּנַיָמן וַיִּפָּקֹד שַׁאוּל אָת הַעַם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ כִּשְׁשׁ מָאוֹת אִישׁ: וְשַׁאוּל וְיוֹנַתֶן בָּנוֹ וְהַעָם הַנַּמְצֵא עָמָם ישָׁבִים בָּגַבֶע בְּנַיִמְן וּפַּלְשָׁתִּים חַנוּ בִמְכְמֵשׁ: וַיֶּצֵא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: והראש אָחַד יִפָּנָה דֶרֶךְ בֵּית חרון וְהַראשׁ אָחַד יִפָּנָה דֶרֶךְ הַגָּבוּל הַנָּשְׁקַף עַל גֵּי הַצְּבעִים הַמְּדְבַּרָה: וְחַרְשׁ לֹא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמרו פלשתים פון יעשו העברים חרב או חנית: וירדו כל ישראל הפלשתים לְלְטוֹשׁ אִישׁ אֵת מַחַרַשִּׁתּוֹ וָאֵת אֶתוֹ וְאֵת קַרְדָּמּוֹ וְאֵת מַחַרַשָּׁתוֹ: וְהָיִתָה הַפִּצִירָה פִים לַמַּחֲרֵשׁת וְלָאֵתִים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן: והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אַשֶר אָת שַאוּל וְאָת יוֹנַתָן וַתִּמַצְא לְשֵׁאוּל וּלִיוֹנַתוֹ בְּנוֹ: וַיָּצֵא מַצַב פָּלְשָׁתִּים אָל מַעַבַר מִכְמַש: שמואל א יג:א-כג

Saul reigned one year; and (when) he had reigned two years over Israel, Saul chose for himself three thousand men of Israel; of which two thousand were with Saul in Michmash and in Mount Beth-El, and a thousand were with Jonathan in Geba of Benjamin; and the rest of the people he sent every man to his tent. And Jonathan struck the garrison (governor) of the Philistines that was in Geba, and the Philistines heard of it. And Saul blew the shofar throughout all the land,

Series XVI 8 Lecture #6

saying, Let the Hebrews hear. And all Israel heard say that Saul had struck a garrison (governor) of the Philistines, and that Israel also had become odious to the Philistines. And the people were called together after Saul to Gilgal. - And the Philistines gathered themselves together to fight with Israel, thirty thousand chariots, and six thousand horsemen, and people as the sand which is on the sea shore in multitude; and they came up, and camped in Michmash, to the east of Beth-Aven. When the men of Israel saw that they were in distress, for the people were hard pressed, then the people hid themselves in caves, and in thickets, and in rocks, and in fortresses, and in pits. And some of the Hebrews went over the Jordan to the land of Gad and Gilead. - As for Saul, he was still in Gilgal, and all the people followed him trembling. And he remained seven days, according to the set time that Samuel had appointed; but Samuel came not to Gilgal; and the people were scattering from him. And Saul said, Bring here a burnt offering to me, and peace offerings. And he offered the burnt offering. And it came to pass, that as soon as he had finished offering the burnt offering, behold, Samuel came; and Saul went out to meet him, that he might greet him. And Samuel said, What have you done? And Saul said, Because I saw that the people were scattering from me, and that you came not within the days appointed, and that the Philistines gathered themselves together at Michmash; Therefore said I, The Philistines will come down now upon me to Gilgal, and I have not made supplication to the L-rd; I forced myself therefore, and offered a burnt offering. And Samuel said to Saul, You have done foolishly; you have not kept the commandment of the L-rd your G-d, which He commanded you; for now the L-rd would have established your kingdom upon Israel forever. But now your kingdom shall not continue; the L-rd has sought him a man after His own heart, and the L-rd has commanded him to be captain over His people, because you have not kept that which the L-rd commanded you. - And Samuel arose, and went up from Gilgal to Geba of Benjamin. And Saul counted the people who were present with him, about six hundred men. - And Saul, and Jonathan his son, and the people who were present with them, remained in Geba of Benjamin; but the Philistines encamped in Michmash. And raiders came from the camp of the Philistines in three companies; one company turned to the way that leads to Ophrah, to the land of Shual; And another company turned the way to Beth-Horon; and another company turned to the way of the border that looks to the valley of Zeboim toward the wilderness. And there was no smith found throughout all the land of Israel; for the Philistines said, Lest the Hebrews make themselves swords or spears; But all the Israelites went down to the Philistines, to sharpen every man his plowshare, and his spade, and his ax, and his mattock. And there was a charge (makeshift sharpener for those who didn't wish to go to the Philistines) for filing the mattocks, and the spades, and the three pronged forks, and the axes, and for setting the goads. So it came to pass in the day of the battle, that there was no sword nor spear found in the hand of any of the people who were with Saul and Jonathan; but with Saul and with Jonathan his son was there found. And the garrison of the Philistines went out to the passage of Michmash. Samuel I 13:1-23

B.
נִיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנְתָן בֶּן שָׁאוּל אֶל הַנַּעַר נֹשֵׂא כֵלְיוֹ לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל מַצַב פְּלְשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלְּזְ וְנִעְבְּרָה וֹלֹא הִגִּיד: וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בִּקְצֵה הַגִּבְעָה תַּחַת הְרְמוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ: וַאֲחָיּה בֶּן אֲחָטוּב אֲחִי אִיכְבוֹד | בֶּן פִּינְחָס בֶּן עֵלִי כֹּהֵן | ד' בְּשִׁלוֹ נֹשֵׂא אֵפּוֹד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי חָלַךְ יִּנְקוֹ וְשָׁב הְאָחָר בִּקְשׁ יוֹנְתָן לַעֲבֹר עַל מַצַב פְּלִשְׁתִים שֵׁן הַסֶּלַע מֵהְעֵבֶר מִיֶּה וְשֵׁן הַסֶּלַע מַהְעֵבֶר מִיֶּה וְשֵׁן הַסֶּלַע מִהְעֵבֶר מְנָה וְשֵׁן הַסֶּלַע מִהְעַבֶּר מְזָּה וְשִׁן הַסֶּלַע מִוֹלְ לָבָה וְנַעְבְּרָה אֶל מַצֵּב הְעֲרַלִים הָאֵלֶה אוּלִי יִעְשֶׁה ד' לְנִּוּ מִוֹל גְּבָע: וַיֹּאמֶר יְהוֹנְתָן אֶל הַנַּעַר | נֹשֵׁא כַלְיוֹ לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל מַצֵּב הְעֲרַלִים הָאֵלֶה אוּלֵי יִעְשֶׁה ד' לְנִוּ מִיּלְ לַד' מִעְצוֹר לְהוֹשִׁע בְּרָב אוֹ בִמְעָט: וַיֹּאמֶר לוֹ נִשֵּׁא כֵלְיוֹ עֲשֵׁה כָּלְ אֲשֵׁר בִּלְבָבְּךְ נְטֵה לְּהְנִעְ הְבִבְב אוֹ בִּתְּלְב בְּרִב אוֹ בִעְבָיה אַנְיִם לִּבְּלְים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיכָם וְעְמֵּדְנוּ תְחָהְינוּ וְלֹא נַעְלָה אֲלֵיהֶם: וְאִמְרנוּ וְלִא לִינוּ וְנִאְלִינוּ וְלֹא נַעְלָה אְנְלָיהם: וְאִמְרנוּ אֲלֵינוּ הְנִבּי וְלְאַלְיהם: וְאְמִרְנוּ וְלִא עֵלִינוּ הָּנִי וְלְאֵב בְּרִים אָל הְבְּלְבְבְּר: וַיֹּאמֶר וְהְנִבְיוֹ וְלֹא נַעֲלָה אַנְלִיה וְלְאֹנִי וְלִים וְעְמֵּרנוּ וְלִילִינוּ וְלִינוּ וְלֹא נַעְלָה אַלְינוּ וְלֹא נַעְלָה אְנְלִיה וְלְבֹּע בְינוּ וְעִבּיוּ בְּיִב בְעִים וְעְמַרְנוּ הְנָה אְנַבְלְיתוֹ הְלֹא נַעְלָה אְבְלִים וְנְבְּלְים בְּיִבְּים וְעִמְרוֹ הְנִב עְנְהוֹנוּ וְלֹא נַעְלָה אְנְלִים וְנְבְּלְבְים וְנְמְלְבם וְעְבְלִינוּ וְלְבֹּי וְלְעֹלוּ בְּיִב בְּלְים וְיְעְבָּים וְעְעְבִיוּ וְלֹא בְּלְינוּ וְלְאֹב בְעֵלָה אְלְרִים בְּעְבְּים וְעְבְּלְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְים וּיְעם בְּבּים בְּיל בְּבְעֹים בְּיִי בְּעְשֹּב בְּנִינוּ בְּנִינְים בְּבְיבוּ בְּיִישְׁ בְּבְים בְּיבְּים בְּישׁ בְּבֹיוֹם בְּעִים בְּיוֹ בְעְבְּבְּי בְּבְים בְּבְּיְים בְּעְים בְּבְים בְּבְיוּים בְּבְּים בְּבְּבְיב בְּבְּבְים בְּבְים בְּי

Series XVI 9 Lecture #6

בְּיִבנוּ וְזָה לְנוּ הָאוֹת: וַיּגְלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל מַצֵּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאִמְרוּ פְלִשְׁתִּים הָנֵּה עִבְּרִים יֹצְאִים מִן הַחֹרִים אֲשֶׁר הַתְּחַבְּאוּ שָׁם: וַיַּצְנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה אֶת יוֹנְתָן | וְאֶת נֹשֵׁא כֵלְיו וַיֹּאמְרוּ עֲלוּ אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דְּבֶּר וַיֹּאמֶר יוֹנְתָן אֶל נֹשֵׁא כַלְיו עֲלֵה אַחֲרִי כִּי נְתָנָם ד׳ בְּיַד יִשְׂרְאֵל: וַיַּעַל יוֹנְתָן עֵל יָדִיו וְעַל רַגְלְיוּ בְּבָר יוֹנָתֶן בְּלֹבְי עְבָּה אַחֲרֵי בִּי וְנְתָּם ד׳ בְּיִר יְשְׁרָהוּ הַמַּהְהוֹ עֵל יִיְיוֹ וְעַל רַגְּלְיוֹ וְנִשֵׁא כֵלְיו בְּחָבִי מִעְנָה צָמֶד שְׂיָה: וַתְּהִי חְרָדְה בַמַּחְנָה בַשְּׁדָה וּבְּכָל הָעָם הַמַּצְּ הְנִמְץ וְנִשֵּא כֵלְיו בְּמָבְי לְשָׁתִּים בְּיִלְּה הָבְּיִר וְהָבָּל הְבְּלְיוֹ בְּבָּלְיוֹ בְּנִתְּבְּוֹ בְּעִבְּנִי שְׁרָה בְּבִּי לְחָרְבָּת בְּרְיִהְנִה הָבְיִי יִּנְתְן וְנִשֵּא כֵלְיוּ וְנִמֹּא כַלְיוּ וַ וִּהְבָּל שְׁאוּל לְצְם אֲשֶׁר אִתּוֹ פְּקְדּוּ נָא וּרְאוּ מִי הָלַךְ הָשְׁרִּים בִּיּוֹם הַהּאוֹ לְשָׁהְיִם בִּיִּלְשְׁתִים בִּיִּלְשְׁתִּים בַּיִּלְבְיוֹ וְנִשֹא כֵלְיו: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְצָם אֲשֶׁר אְתוֹ פְּקְרוּ נָא וּרְאוּ מִי הְלָּךְ וְהָבָּל שְׁתִּים בַּיִּלְם בְּבִּים לְשְׁתִּים בַּיִּלְם בִּיוֹם הַהּאוֹ לְנִילְ וְנִשְׁא בַּלְיוֹ וְנִשֹא כֵלְיוּ בְּרִים הְיוּ לְּעָם אֲשֶׁר אְתוֹ וְנִישְׁ בְּבִיל שְׁאוּל וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אְתוֹ וְנִישְׁת בְּיִרְיִם הְיוֹ לְבִיל וְעָבְ אְשְׁרִים בְּבִּים בְּמְחִבּבְיוֹ שְׁבִיל וְבִים בְּיִבְם שְּבִּיל וְנִים בְּמִים בְּבִיל שְׁבּוֹ עֲבִי בְיִבְּבְיים הְיִּבְיל וְנִילְ וְנִבְיל בְּיִבְיִים בְּיִּוּל וְיִנְיְיִבְיִם בְּיִּוּ בְּנִינִים בְּיִוּ בְּבִיים בִּיּוֹי הְנִיתְם בְּמְבִים בְּיִבְים בְּיוֹ בְּיִבְית בְּבִי בְּבִים בְּיּבְים בְּיבּים בְּיּבְים בְּיִבּים בְּיבְּים בְּבִים בְּיִבּים בִּיּבְים בְּיבִּים בְּיִבְיּבְ בְּיוֹ בְּיוֹ בְיִבְיּים בְּיִבְיוּ וְנִילְים בְּיִבְיּים בְּבִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיּבְיּם בְּיִבְּים בְּבִים בְּיִלְיוּ בְּבְיבְיוּ בְּבְּבְיְם בְּיִבְיוּ בְּבְיּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְיוּ בְיִבְיוּ בְּבְבִיים בְּיִבְיוּ בְּבְיוּ בְיבְּיוּ בְיִבְּיוֹ בְּבְיבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבְיו

And it came to pass one (on that) day, that Jonathan the son of Saul said to the young man who carried his armor, Come, and let us go over to the [side of the] Philistines' garrison (encampment), that is on the other side [of Geba]. But he told not his father. And Saul remained on the far side of Geba under a pomegranate tree which is in Migron; and the people who were with him were about six hundred men; And Ahiah, the son of Ahitub, Ichabod's brother, the son of Phinehas, the son of Eli, the L-rd's priest in Shiloh, wearing an ephod. And the people knew not that Jonathan was gone. - And between the passages, by which Jonathan sought to go over to the Philistines' garrison (encampment), there was a sharp rock on the one side, and a sharp rock on the other side; and the name of the one was Bozez, and the name of the other Seneh. One point rose up abruptly on the north in front of Michmash, and the other on the south in front of Geba. - And Jonathan said to the young man who carried his armor, Come, and let us go over to the garrison (encampment) of these uncircumcised; it may be that the L-rd will perform a deed for us; for there is no restraint upon the L-rd to save by many or by few. And his armor bearer said to him, Do all that is in your heart; turn you; behold, I am with you according to your heart. Then said Jonathan, Behold, we will pass over to these men, and we will reveal ourselves to them. If they say thus to us, Remain until we come to you; then we will stand still in our place, and will not go up to them.. But if they say thus, Come up to us; then we will go up; for the L-rd has delivered them into our hand; and this shall be a sign to us. - And both of them revealed themselves to the garrison of the Philistines; and the Philistines said, Behold, the Hebrews come forth from the holes where they have hidden themselves. And the men of the garrison answered Jonathan and his armor bearer, and said, Come up to us, and we will show you something. And Jonathan said to his armor bearer, Come up after me; for the L-rd has delivered them into the hand of Israel. And Jonathan climbed up on his hands and on his feet, and his armor bearer after him; and they fell before Jonathan; and his armor bearer slew after him. And that first slaughter, which Jonathan and his armor bearer made, was about twenty men, within as it were half a furrow, which a voke of oxen might plow. - And there was trembling in the camp, in the field, and among all the people; the garrison, and the raiders, they also trembled, and the earth quaked; so it was a very great trembling. And the watchmen of Saul in Geba of Benjamin looked; and, behold, the multitude melted away, and they went hither and thither. Then said Saul to the people who were with him, Count now, and see who is gone from us. And when they had counted, behold, Jonathan and his armor bearer were not there. And Saul said to Ahiah, Bring here the ark of G-d. For the ark of G-d was at that time with the people of Israel. And it came to pass, while Saul talked to the priest, that the noise that was in the camp of the Philistines went on and increased; and Saul said to the priest, Withdraw your hand. And Saul and all the people who were with him assembled themselves, and they came to the battle; and, behold, every man's sword was against his fellow, and there was a very great confusion. Moreover the Hebrews who were with the Philistines before that time, who went up with them into the camp from the surrounding country, they also turned to be with the Israelites who were with Saul and Jonathan. Likewise all the men of Israel who had hidden themselves in Mount Ephraim, when they heard that the Philistines fled, they also pursued hard after them in the battle. So the L-rd saved Israel that day; and the battle passed beyond Beth-Aven. **Samuel I 14:1-23**

C.
וְשָׁאוּל לְכַד הַמְּלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּלְּחֶם סָבִיב | בְּכָל אֹיְבָיו בְּמוֹאָב | וּבִבְנֵי עַמוֹן וּבֶאֶדוֹם וּבְמַלְכֵי צוֹבָה וּבַפְּלְשְׁתִּים וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַרְשִׁיעַ: וַיַּעֲשׁ חַיִּל וַיַּךְ אֶת עֲמָלֵק וַיַּצֵל אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד שֹׁסֵהוּ: וַיִּהְיוּ בְּנֵי שְׁאוּל יוֹנָתָן וְיִשְׁוּ וּמֵלְכִּי שׁוּע וְשֵׁם שְׁתִּי בְנֹתִיו שֵׁם הַבְּכִירָה מֵרֵב וְשֵׁם הַקְּטַנְּה מִיכַל: וְשֵׁם אֵשֶׁת שְׁאוּל יוֹנָתָן וְיִשְׁים יּמִלְלְיִתְּים שַׂר צְּבָאוֹ אֲבִינֵר בֶּן נֵר דּוֹד שָׁאוּל: וְקִישׁ אֲבִי שָׁאוּל וְנֵר אֲבִי אַבְנֵר בֶּן מִיל שְׁאוּל וְרָאָה שְׁאוּל כָּל אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל בֶּן חַיִל בְּן חַיִל בְּיִב שִׁמוּאל א יד:מז-נב

So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the Ammonites, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines; and wherever he turned himself, he did them mischief. And he gathered an army, and defeated the Amalekites, and saved Israel from the hands of those who plundered them. And the sons of Saul were Jonathan, and Ishui, and Melchishua; and the names of his two daughters were these: the name of the firstborn Merab, and the name of the younger Michal; And the name of Saul's wife was Ahinoam, the daughter of Ahimaaz; and the name of the captain of his army was Abner, the son of Ner, Saul's uncle. And Kish was the father of Saul; and Ner the father of Abner was the son of Abiel. And there was hard fighting against the Philistines all the days of Saul; and when Saul saw any strong man, or any brave man, he took him to him. Samuel I 14:47-52

IV. Amalek and the Downfall of Saul

A. זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְדְּ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶדְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קְרְדְּ בַּדֶּרֶדְ וַיְזַבֵּב בְּדְּ כָּל הַנְּחֲשָׁלִים אַחֲרֶיךְ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱ–לֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ ד׳ אֱ–לֹהֶיךּ | לְדְ מִכְּל אִיְבֶידְ מִסְּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר ד׳ אֱלֹהֶידְ נֹתֵן לְדְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּה תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמִיִם לֹא תִּשְׁכִּח: דברים כה:יז-יט

Remember what Amalek did to you by the way, when you came forth out of Egypt; How he met you by the way, and struck at your rear, all who were feeble behind you, when you were faint and weary; and he did not fear G-d. Therefore it shall be, when the L-rd your G-d has given you rest from all your enemies around, in the land which the L-rd your G-d gives you for an inheritance to possess, that you shall blot out the remembrance of Amalek from under heaven; you shall not forget it. **Deuteronomy 25:17-19**

וב.ובי יהודה אומר: שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה. סנהדרין כ:

Series XVI 11 Lecture #6

R. Yehudah said: Three commandments were given to Israel when they entered the land: [i] to appoint a king, [ii] to cut off the seed of Amalek, and [iii] to build themselves the chosen house. **Sanhedrin 20b**

C.

וַיּאמֵר שָׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח ד׳ לִמְשָׁחְךְּ לְמֶלֶךְ עַל עַמּוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל (1 דָבַרִי ד׳: כֹה אַמֵּר ד׳ צָ–בָאוֹת פַּקַדְתִּי אָת אֲשֶׁר עַשֶּׁה עָמֵלֶק לִישְׁרָאֶל אֲשֶׁר שֵׁם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעַלֹתוֹ מִמְצְרָיִם: עַתָּה לֵךְ וָהַכִּיתָה אֶת עַמֶּלֵק וְהַחַרַמְתֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עַלַיו וְהַמַתַּה מֵאִישׁ עַד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אָלְף רָגלי וְעַשֵּׁרָת אָלְפִים אָת אִישׁ יְהוּדָה: וַיַּבֹא שַׁאוּל עַד עיר עַמַלְק וַיִּרֶב בַּנַחַל: וַיֹּאמר שַאוּל אָל הַקִינִי לְכוּ סְרוּ רָדוּ מִתּוֹךְ עַמֵּלֶקִי פָּן אֹסְפָּךְ עִמוֹ וְאַתַּה עַשִּיתָה חָסֶד עִם כַּל בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בַּעַלוֹתָם מִמְצְרַיִם וַיַּסֶר קִינִי מִתּוֹך עָמַלֶק: וַיַּךְ שַאוּל אָת עַמַלֶק מְחָוִילָה בּוֹאֲךְ שוּר אָשֶׁר עַל פָּנֵי מִצְרַיִם: וַיִּתְפּשׁ אָת אָגַג מֵלֶך עַמַלֶּק חֵי וְאָת כַּל הַעָם הָחֵרִים לְפִי חַרֶב: וַיַּחְמֹל שַׁאוּל וְהַעָם עַל אָגַג וְעַל מִיטֵב הַצֹּאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: ויהי דבר ד׳ אַל שמואַל לַאמר: נַחַמְתִּי כִּי הָמַלַכִתִּי אָת שַׁאוּל לְמֵלֶךְ כִּי שַׁב מַאַחַרִי וְאָת דְבַרִי לֹא הַקִים וַיִּשָׁכֶּם שָׁמוּאֵל לְאָמר בָּצֹּקָר וְיִּגַד לְשָׁמוּאֵל לֵאמר בָּא שַׁאוּל הַכַּרְמֵלָה וְהַנָּה מַצִיב לוֹ יַד וַיִּסֹב וַיַּעֶבר וַיָּרֵד הַגִּלְגַל: וַיַּבא שִׁמוּאֵל אֵל שַאוּל וַיֹּאמֵר לוֹ שַאוּל בּרוּךְ אַתַּה לַד׳ הַקִּימתִי אָת דְבַר ד׳: וַיֹּאמֶר שְמוּאֵל וּמֶה קוֹל הַצֵּאן הַזֶּה בְּאַזְנֵי וְקוֹל הַבַּקַר אֲשֶׁר אַנֹכִי שמע: וַיּאמֵר שַאוּל מַעַמַלָקִי הַבִּיאוּם אֲשֶׁר חַמַל הַעָם עַל מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבַּקָר לְמַעַן זְבֹח לָד׳ אֵ-לֹהֵיך ּוְאֶת הַיּוֹתֵר הֶחֲרַמְנוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל הֶרֶף וְאַגִּידָה לְּךְ אֵת אֲשֶׁר דְּבֶּר ד׳ אֵלַי הַלַּיִלָּה וַיֹּאמֵר לֹוֹ דַבֶּר: וַיֹּאמֶר שׁמוּאֶל הַלוֹא אם קטן אַתַה בַּעִינִיךּ ראשׁ שׁבְטֵי יִשׂרָאֵל אַתַּה וַיִּמשׁחַדְּ ד׳ לְמֵלֶךְ עַל ישראל: וישלחד ד' בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: ּוֹלַמֵּה לֹא שַׁמַעִּתַּ בָּקוֹל ד׳ וַתַּעַט אֵל הַשָּׁלָל וַתַּעַשׁ הָרַע בִּעִינֵי ד׳: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שמעתי בקול ד' ואלך בדרך אשר שלחני ד' ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח לד׳ אַ-להִידְּ בַּגּלְגַּל: וַיֹּאמֵר שְׁמוּאֵל הַחְפֵּץ לִד׳ בּעלוֹת וּוְבַחִים כִּשָּׁמעַ בַּקוֹל ד׳ הַנָּה שָׁמעַ מְזָבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֶחֶלֶב אֵילִים: כִּי חַטַאת קָסֶם מֵרִי וְאָוֹן וּתְרַפִּים ַהַפָּצַר יַעַן מָאַסִתָּ אֶת דְבַר ד׳ וַיִּמְאָסָךְ מִמֵּלֶךְ: וַיֹּאמֶר שָאוּל אֵל שִׁמוּאֵל חַטַאתִי כִּי עַבַרתִּי אֵת פִּי ד׳ וֹאָת דְּבַרִיךְ כִּי יַרָאתִי אָת הַעָם וָאֶשְׁמַע בָּקוֹלָם: וְעַתָּה שַא נָא אָת חָטַאתִי וְשׁוֹב עָמֵי וְאֶשְׁתַחֵוֹה לְד׳: וַיִּמְאַסְרָּ ד׳ מָהְיוֹת מֶלֶךְ עַל יִשְׁרָאֵל: עַמְ יִשְׁרָאֵל: עָמֹ יִשְׁרָאֵל אָל שַׁאוּל לֹא אֲשׁוֹב עִמַּךְ כִּי מַאַסְתַּה אֶת דְבַר ד׳ וַיִּמְאַסְךּ ד׳ מְהִיוֹת מֶלֶךְ עַל יִשְׁרָאֵל: וַיִּסב שׁמוּאֵל לַלֶּכֶת וַיַּחָזֶק בִּכָנַף מִעִילוֹ וַיִּקָרע: וַיֹּאמֶר אָלַיוֹ שׁמוּאֵל קַרע ד׳ אָת מְמַלְכוּת יִשְׁרָאֵל מֵעַלֵיך הַיּוֹם וּנִתָנָה לְרֵעַךְ הַטוֹב מִפֶּךְ: וְגַם נֵצַח יִשְׁרָאֵל לֹא יִשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם: וַיֹּאמֵר חַטַאתִי עַתַּה כַּבַּדְנִי נַא נָגֶד זָקְנֵי עַמִּי וְנָגֶד יִשְׁרָאֵל וְשׁוּב עְמִי וְהָשְׁתַּחַוִיתִי לַד׳ אֵ–לֹהֶיך: וְיַשְׁב שְׁמוּאֵל אחרי שאול וישתחו שאול לד׳: ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת וַישׁפַּף מַנְשׁים אמַך וַישׁפַף עמוּאָל כַּאָשֶׁר שׁכּלָה נַשִׁים חַרבֵּךְ כַּן תּשׁכַּל מנַשִׁים אמַך וַישׁפַף שָׁמוּאֵל אָת אָגָג לְפָנֵי ד׳ בַּגָּלְגַל: וַיֵּלֶךְ שִׁמוּאֵל הַרְמַתָה וְשַׁאוּל עַלֶה אֶל בֵּיתוֹ גָּבְעַת שַׁאוּל: וְלֹא יַסְף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול וד׳ נחם כי המליך את שאול על שמואל א טו:א-לד

Samuel also said to Saul, The L-rd sent me to anoint you to be king over His people, over Israel; now therefore listen to the voice of the words of the L-rd. Thus said the L-rd of H-sts, I remember that which Amalek did to Israel, how he laid wait for him in the way, when he came up from Egypt. And go and strike Amalek, and completely destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox, and sheep, camel and donkey. And Saul gathered the people together, and counted them in Telaim (with lambs), two hundred thousand men on foot, and ten thousand men of Judah. And Saul came to a city of Amalek, and

Series XVI 12 Lecture #6

laid wait in (contested) the valley. And Saul said to the Kenites, Go, depart, get down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for you showed kindness to all the people of Israel, when they came out of Egypt. So the Kenites departed from among the Amalekites. And Saul defeated the Amalekites from Havilah until you come to Shur, that is over opposite Egypt. And he took Agag the king of the Amalekites alive, and completely destroyed all the people with the edge of the sword. But Saul and the people spared (took pity on) Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, and of the fatlings, and the lambs, and all that was good, and would not completely destroy them; but every thing that was despised and worthless, that they destroyed completely. Then came the word of the L-rd to Samuel, saying, I regret that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and has not performed My commandments. And it grieved Samuel; and he cried to the L-rd all night. And when Samuel rose early to meet Saul in the morning, it was told Samuel, saying, Saul came to Carmel, and, behold, he set him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal. And Samuel came to Saul; and Saul said to him, Blessed be you of the L-rd; I have performed the commandment of the L-rd. And Samuel said, What is the meaning then of this bleating of the sheep in my ears, and the lowing of the oxen which I hear? And Saul said, They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice to the L-rd your G-d; and the rest we have completely destroyed. Then Samuel said to Saul, Stay, and I will tell you what the L-rd has said to me this night. And he said to him, Speak. And Samuel said, When (even if) you were (deem yourself to be) little in your own sight, were you not made the chief of the tribes of Israel, and the L-rd anointed you king over Israel? And the L-rd sent you on a journey, and said, Go and completely destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they are consumed. Why then did you not obey the voice of the L-rd, but did fly upon the booty, and did evil in the sight of the L-rd? And Saul said to Samuel, Indeed, I have obeyed the voice of the L-rd, and have gone the way which the L-rd sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have completely destroyed the Amalekites. But the people took of the booty, sheep and oxen, the best of the devoted property to sacrifice to the L-rd your G-d in Gilgal. And Samuel said, Has the L-rd as great delight in burnt offerings and sacrifices, as in obeying the voice of the L-rd? Behold, to obey is better than sacrifice, and to listen better than the fat of rams. For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness is as iniquity and idolatry. Because you have rejected the word of the L-rd, He has also rejected you from being king. And Saul said to Samuel, I have sinned; for I have transgressed the commandment of the L-rd, and your words; because I feared the people, and obeyed their voice. And therefore, I beg you, pardon my sin, and turn again with me, that I may worship the L-rd. And Samuel said to Saul, I will not return with you; for you have rejected the word of the L-rd, and the L-rd has rejected you from being king over Israel. And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his mantle, and it tore. And Samuel said to him, The L-rd has torn the kingdom of Israel from you this day, and has given it to a neighbor of yours, who is better than you. And also the Eternal One of Israel will not lie nor change His mind; for He is not a man, that He should change His mind. Then he said, I have sinned; yet honor me now, I beg you, before the elders of my people, and before Israel, and turn again with me, that I may worship the L-rd your G-d. So Samuel turned again after Saul; and Saul worshipped the L-rd. Then said Samuel, Bring here to me Agag the king of the Amalekites. And Agag came to him cheerfully. And Agag said, Surely the bitterness of death is past. And Samuel said, As your sword has made women childless, so shall your mother be childless among women. And Samuel cut Agag in pieces before the L-rd in Gilgal. Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeah of Saul. And Samuel came no more to see Saul until the day of his death; nevertheless Samuel mourned for Saul; and the L-rd repented that He had made Saul king over Israel. Samuel I Series XVI 13 Lecture #6

(שמואל א' טו) וירב בנחל, אמר רבי מני: על עסקי נחל. בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לשאול (שמואל א' טו) לך והכית את עמלק, אמר: ומה נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה, כל הנפשות הללו על אחת כמה וכמה ואם אדם חטא בהמה מה חטאה? ואם גדולים חטאו קטנים מה חטאו? יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז) אל תהי צדיק הרבה. ובשעה שאמר לו שאול לדואג (שמואל א' כב) סב אתה ופגע בכהנים, יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז) אל תרשע הרבה.... אמר רב הונא: כבן שנה, שלא טעם טעם חטא. מתקיף לה רב נחמן בר יצחק: ואימא כבן שנה שמלוכלך בטיט ובצואה? אחויאו ליה לרב נחמן סיוטא בחלמיה. אמר: נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש. הדר חזא סיוטא בחלמיה. אמר: נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש מלך ישראל. אמר רב יהודה אמר שמואל: מפני מה לא נמשכה מלכות בית שאול מפני שלא היה בו שום דופי. דאמר רבי יוחנן משום חבי שמעון בן יהוצדק: אין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו, שאם תזוח דעתו עליו אומרין לו: חזור לאחוריך. אמר רב יהודה אמר רב: מפני מה נענש שאול מפני שמחל על כבודו, שנאמר (שמואל א' י) ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש וכתיב (שמואל א' יא) ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד וגו'. יומא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש וכתיב (שמואל א' יא) ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד וגו'. יומא ררי

"And he strove in the valley." (Samuel I 15:5) R. Mani said: Because of what happens "in the valley": When the Holy One, blessed be He, said to Saul (ibid. 3), "Now go and smite Amalek," [Saul] said: If on account of one person the Torah said: Perform the ceremony of the heifer whose neck is to be broken (Deut. 21:1-9), how much more [ought consideration to be given] to all these persons! And if human beings sinned, what has the cattle committed; and if the adults have sinned, what have the little ones done? A Divine voice came forth and said (Ecc. 7:16): Be not righteous overmuch. And when Saul said to Doeg (Samuel I 22:18): Turn thou and fall upon the priests, a Heavenly voice came forth to say (Ecc. 7:16): Be not overly wicked. "Saul was a year old when he began to reign." (Samuel I 15:2) R. Huna said: Like an infant of one year, who had not tasted the taste of sin. R. Nahman b. Yitzchak objected to this: Say perhaps: Like an infant of one year old that is filthy with mud and excrement? R. Nahman thereupon was shown a frightening vision in his dream, whereupon he said: I beg your pardon, bones of Saul, son of Kish. But he saw again a frightening vision in his dream, whereupon he said: I beg your pardon, bones of Saul, son of Kish, King in Israel. . . . Rav Yehudah said in the name of Shmuel: Why did the kingdom of Saul not endure? Because no reproach rested on him, for R. Yohanan had said in the name of R. Shimon b. Yehotzadak: One should not appoint any one administrator of a community, unless he carries a basket of reptiles on his back, so that if he became arrogant, one could tell him: Turn around! Rav Yehudah said in the name of Rav: Why was Saul punished? Because he forewent the honor due to himself, as it is said: But certain worthless fellows (sons of Belial) said (Samuel I 10:27), "How shall this man save us? And they despised him and brought him no present. But he was as one that held his peace," and it is written [immediately following that (Samuel I 11:1)], "Then Nahash the Ammonite came up and encamped against Jabesh-gilead." Yoma 22b